

tur, referta est. Vtrique unus Ecclesiastes infervit.

EDA.

A Papa *Waftra* ad septem ferme milliaria, orientem versus, jacet insula Eda, decem fere mille passus longa, alicubi quinque milliaria lata, alicubi multo angustior: tota pene ericetica terra, avibus ericariis refertissima constans, rara sunt propterea hic ædificia, propter soli frugiferi inopiam. Præcipua sunt duo, unum in orientali littore (*Green-stofts* dictum) alterum vero ad occasum, prope locum (*The Calfe of Eda*, id est, vitulum quasi Edæ) nuncupatum, à Carriæ Comite ante paucos annos magnifice exstructum, & duodecem salinis, partim in ipsa insula, partim in Vitulo Edæ positis, adornatum: in quibus optimus sal tenuior indies conficitur. Prope hoc ædificium est finus maris, in quo portus commodissimus, inque promontorio altissimo portui vicino accipitres optimi nidulantes, & annis, hinc exportantur, ut & in multis aliis aliarum Orcadum insularum, promontoriis. Lapidibus, quibus super glacie luditur brumali tempore, præstantissimis Eda abundat.

STRONSA.

Ab Eda ad orientem hibernum circiter quatuor milliaria, jacet *Stronsa*, sex prope millia longa, & plusquam tria lata, Scoticis & Hollandicis navicatoribus, piscatum in *Schotlandiam* proficiscentibus, propter optimi Nautæ & portus commoditatem, notissima. Frugifera est valde, ac proinde frequentia habet ædificia, tria imprimis, *Huyp Edæ* obversum, *Holland*, & *Housbey*, scopulum (*Ouskerrie* vulgo) piscatu felicissimum, & mille passus fere à Stronsa ipsa distitum, spectantia. Nihil ericeti, ac proinde nil glebarum in tota Stronsa, nisi in una parte, qua Siapinsam (unde Austrum versus, ad decem milliaria distat, interjecto sævissimo freto,) intuetur. Rausim dicitur hæc pars Stronsæ. Peninsula est Rausin, frugifera & ericetosa terra, (unde glebæ evehuntur in usum totius reliquæ insulæ,) multisque præcellis promontoriis, undique vallata.

RAVSA.

PAPA STRONSA.

Stronsæ adjacet prope ad littus portui propinqua ad occasum insula, Papa Stronsa dicta, ultra mille passus longa, sed arcta, tota frugifera, sed non glebosa terra abundans. Ædificiis, aliisque commodis, satis pro quantitate, instructa. Edæ, Stronsæ, & Papæ Stronsæ unus Pastor ecclesiasticus, præest.

SANDA.

Papam Stronsam ultra ad occasum hibernum jacet Sanda, Orcadum omnium post Pomonam insula maxima, duodecem milliaria longa, à promontorio vulgo *Spurnes* ad humile Promontorium, *Lopnes* aut *Tostnes* vulgo; lata vero de *Hauchnes* ad orientem, & *Whymailnes* ad occasum, fere octo, aliis in locis, maxime in medio, angusta: & versus boream adeo est humilis (ad meridiem enim altior exurgit) ut Nautis Insulæ ignaris, & adhuc in mari ab ea

Scotia.

longe distantibus, prorsus non appareat, unde de nocte eo navigantibus sæpe obvenit naufragium; quod & Sandæ incolæ serio & sæpe exoptant accidere, ut contractis ex navibus suppetat ipsis materia ignis, nihil enim est ericeti vel glebosæ terræ in tota insula. Cibum autem & potum sibi apparant, vel stramine, vel pecudum fimo, vel prælongis caulibus, & foliis, quasi algæ marinæ (cujus magna copia est, ut hic, ita & in omnibus Orcadum insulis) æstivo tempore ad Solem desiccatis, ac quasi thesauro hunc in usum diligenter conservatis. Ditiore hic (quod & Ranalsæ Borealis ubi nil ericeti incolæ potentiores faciunt) ex Eda vastis in scaphis per mare horrendissimum, & longissimo intervallo, quandoque alias breviori, ad ædes suas, glebas apportandas curant. Cuniculariis plurimis opimis (unde maxima pars victus, post pisces, indigenis est) per totam insulam varie sparsis, refertissima est. Creberrima hic sunt ædificia, ovium, boum, frugum, fani, graminis in terra, & piscium variorum ex mari, magna ubique hic copia. Solum quoque in asperrima hyeme siccissimum, & arenosum, unde & insulæ huic nomen datum. Duo sunt hic templa, & bini Pastores, quorum alter ecclesiæ quoque Ranalsæ borealis insudat.

Hinc circiter tria milliaria, ad occidentem hibernum, est Ranalsæ septentrionalis, tres mille passus & ultra longa, & magis quam mille passus lata, plana, humilis & sicca, templo Divi Olai (de quo prius) exornata, eorundem cum Sanda unde longe terribilissimo mari disjungitur, commodorum & incommodorum particeps.

RANALSÆ SEPTENTRIONALIS.

Atque hæc de universis Orcadum insulis, dicta sufficiant.

Æstivo tempore, ut & hyemali quandoque temperatissimus & saluberrimus Orcadibus est aer, qui ut sanitati, sic & longævitati Incolarum plurimum conducit.

Aër.

Agri solum illic magna ex parte macilentum est, lapidibus sæpe aut grandioribus, aut minoribus immixtum; nec profundam, saxo quasi uni solido innixum, proinde aratri dentale, breve quod est, alte in terram non dimittunt. Quatuor aliquando equis solis, quandoque duobus, binis adjunctis bobus, aut binis vaccis, terram proscindunt, granaque exigua, quæ sunt, sulcis mandant. Lætamen, quo præter fimetum jumentorum, maxime fecundando agro, utuntur, est alga marina; magnis procellis, à scopulis, avulsa, & super littus projecta.

Soli qualitas.

Frugum proventus est iis tantus, imprimis hordei, (avenam autem, quod tanta ejus illis non sit copia, domi conservant) ut id optime decussatum, purgatum, & Cumeris (Cassies vulgo vocant) id est faccis, ex straminibus affabre factis, immixtum, ad exterarum nationes venale transmittant.

Fruges.